

благодъгровие воюва противъ человѣческата злоба; Божіата благодать зове, а человѣческото циеніе бѣга; та сѫ моли, а то сѫ отвръшава; та приносъ сѫ изобиліе, а то сѫ безсръмностъ презира дарованіята; тъмъ нѣца иска да ни изѣви въ днешното Евангеліе Владыката, ко-
ето има разѣмътъ си параболически (гадателъ), нравственъ, иносказателъ, и таинственъ, какъ-то тълкуватъ Богословците. И па-
раболически тъй: Единъ человѣкъ направилъ голѣма кечеръ и по-
викалъ мнозина. Нравствено тъй: человѣкъ е самъ си Богочело-
вѣкътъ Господъ, който е направилъ тайната вечеръ на пречистъты
свои тайни, и нѣ зове на святото причастіе. Иносказателно: е
пакъ сѫщото въплъщеніе Слово Божіе, който сѫ е отложилъ отъ сте-
ческъты си нѣдра, и вселилъ сѫ е въ дѣвическата утрова на дѣвка
Марія, и като станжалъ человѣкъ, призвалъ е като на голѣма кечеръ
въ сватата си Чѣрква мнозина, и Иудеи, и гаїзъчници. Таинствено:
е Богъ, и Отецъ, който е призвалъ на кечерята на вѣчното наслаж-
деніе, сирѣчъ въ вѣчното си царство, съвѣтъ человѣка, който дохожда
въ свѣтътъ, защото той иска сичкъты да сѫ спаситъ, и да дойдатъ
въ упознаніето на истината; тамъ е безмѣрната негова благостъ, и
голѣмата Божіа милостъ къмъ человѣка: и колка е неблагодарностъ-
та, и неблагоразѣміето человѣческо къмъ Бога! призванити не дохож-
датъ, предопредѣленнити сѫ отказватъ: „И начаша Фрицати-
са всѣ:“ единъ казва: кѣпихъ нива, и трѣбва да идѫ да ѹидѫ:
тойзи е свѣтолюбивътъ онзи человѣкъ, който е кѣпилъ сѫ цѣната на
своята си дѣшъя бесплодната нива на томъ свѣтъ; той сѫ трѣди и потъ-
голѣмъ напѣсто сѫ трѣди, а не жиене дрѣго, освенъ влъчи, и трѣни
на мѣрското окашнство, и свѣта: „Се лѣ кѣпихъ и ймамъ нѣждѣ
йзѣти, и ви дѣти є.“ Дрѣгъ билъ кѣпилъ пѣть супрѣга колое, и
иска да ги опыта: той е богатолюбивътъ, който сѫ сичкъты си чиоз-
ства и вѣншни и вижещни, е пригвозденъ на лихомѣството, и гра-
бителството: „Се прѣгъ волѣвъ кѣпихъ пѣть, и градъ ис-
кѣсити їхъ.“ И дрѣгъ пакъ още по-безчовѣчно: азъ, говори, зехъ
жена, та за тѣй не можъ да дойда; той е пазтолюбивътъ (любостра-
стніатъ), който и сѫ тѣлото, и сѫ дѣшата си е впримченъ въ скръз-
къты на пазть-та: „Женѣ поѧхъ, и не могъ прїти;“ За
това азъ раздѣлъмъ сичкъты человѣци на три класа: єдни сѫ скѣ-
толюбци, дрѣгъ богатолюбци, а дрѣгъ пазтолюбци. Свѣтъ, богат-